

Tehnici narative folosite in romanul Rascoala scris de Liviu Rebreanu-a doua parte

Modelul apartine tehnicii cinematografice si presupune montajul alternant al planurilor narative. Naratorul urmareste revolta pe mai multe scene: Lespezi, Gliganu, Amara. Intamplarile de la conacul Nadinei - siluirea mo-sieritei de catre Petre Petre, uciderea acesteia de catre Toader Strambu si jaful - sunt contrapunctate de scena rafuiei cu feciorul arendasului Platamonu. Astfel construita, densitatea temporală a faptelor creează impresia unei energii dezlantuite ce vine din mai multe surse. Amploarea evenimentelor imprimă deschiderea și monumentalitatea epopeică despre care vorbește G. Calinescu: "Epopoea debutează încet, ca un cer înnoțat, devine bubuitoare spre mijloc și se calmează la sfârșit" (Istoria literaturii române...). Punctul culminant al exploziei de furie și ură, reprimată prea multă vreme, este magistral construit în episodul confruntării dintre țărani și boierul Miron Iuga, care rămâne inflexibil în modul de a vedea problema pământului. A revin toate aspectele narative aparute pe parcursul romanului: acumularea nemulțumirilor, întrebările când ferme, când ezitante ale vocilor din multime, calmul aparent, și, după împuscarea țaranului, explozia necontrolată a furiei a cărei victimă va fi boierul. Acest episod are valoarea unui nucleu epic central ce concentrează răscoala cu toate momentele ei. După reprimarea armată a revoltei, naratiunea își revine ritmul lent și lumea pare a se reaseza în matca ei.

Adevărata materie investigată de Rebreanu în acest roman este sufletul colectiv și psihologia multimei. Eroi par a trăi izolat, dar legături subterane și o patimă ascunsă îi unesc, până la a se lăsa prinși într-un joc condus de forțe mai presus de propria lor voință sau conștiință.

Până să ajungă la acest nucleu epic decisiv care este revolta, naratorul notează detalii particulare, schițează portrete, individualizează voci gătuite de suferință și ură sau notează fapte și gânduri pregătitoare, ca și cum ar merge pe firul mai multor izvoare. Unirea acestor fire disparate, dar comunicând subteran, se produce în momentul confruntării cu boierul Miron Iuga. Acum se va declanșa explozia colectivă sub forma unui fluviu ce nu mai poate fi stavilit. G. Calinescu a delimitat câteva momente decisive în cristalizarea revoltei, momente ce reflectă mecanismele psihologiei colective: pregătirea lentă a atmosferei de nemulțumire, răspândirea ideilor, revolta pasivă prin respingerea făgăduielilor date de autorități, disoluția treptată a oricărei autorități, crearea miturilor, dezlantuirea bestialității cu declanșarea instinctului de turmă, mișcărilor și acțiunilor, frica teribilă de moarte și restabilirea sentimentului de dependență. Artă scriitorului constă în a conduce și controla mereu această con-centrare de energii, în a reliefa întregul în fiecare dintre secvențele revoltei și în a face prezent mereu suflul amenințator și rece al răscoalei.

Amploarea acestei dezlantuirii zdrobeste prin dimensiunile sale orice individualitate și îi aruncă pe toți în aceeași valtoare.

Romanul afirmă din plin prezența unui ritm interior rezultat chiar din ritmul existenței, iar imaginile vizuale și auditive, deosebit de plastice, produc o senzație puternică de realitate. Precizia cu care

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

autorul inregistreaza ceea ce spun personajele, multimea frazelor memorabile sau tipicitatea replicilor in care se incifreaza o experienta de viata densa, toate dovedesc calitatile unei arte exceptionale.